

Вижете, какъ ржцъ протѣга,
Вика и реве . . .
Ахъ, да може той и сега
Да се отърве

Отъ бѣдата, що изпита
Онзи страхъ и срамъ,
Нѣма нийдѣ да се скита
Вечъ по кѣра самъ !

